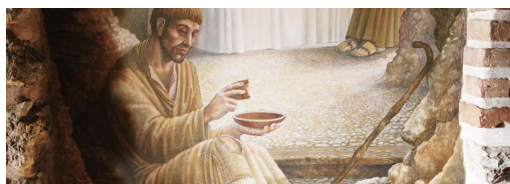

11.11.2024 PONEDELJEK Martin, škof	KAPELA 9.00	++ Zatoľmin 24, pn. iz Tolmina
12.11.2024 TOREK Jozafat, mučenec	KAPELA 9.00	za zdravje, pn. Tolmin
13.11.2024 SREDA Stanislav Kostka, redovnik	KAPELA 9.00	V PRIPROŠNJO Materi Božji, pn.Podgrad
14.11.2024 ČETRTEK Nikolaj Tavelič, duhovnik		
15.11.2024 PETEK Albert Veliki, škof in c. učitelj	KAPELA 18.00	ZA ++ IZ DRUŽINE GEC, Ponikve 32
16.11.2024 SOBOTA Marjeta Škotska, Jedrt, Otmar	KAPELA 18.00	+ MILIVOJ ŽERJAL, Tomaj 75
17.11.2024 33 NEDELJA MED LETOM Svetovni dan ubogih	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	++SERAŽN, Kazlje 5 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK REDNO OD 14.11. DALJE.

Predno odidem na zdraviliško terapijo, na katero upam v mesecu januarju, imam lahko maše tudi med tednom. Obisk in blagoslov vaših družin bom imel že v mesecu decembru pred prazniki in nekaj v prvih dneh januarja 2025. Obveščeni boste v oznanilih na spletu in v tiskani verziji.

ŽUPNIJA TOMAJ

32 NEDELJA MED LETOM

Štev.46/LETO XII.

10.november 2024

Uboga vdova je dala več kot vsi

Iz svetega evangelija po Marku ([Mr 12,38-44](#))

Tisti čas je Jezus med svojim poučevanjem govoril množicam: »Varujte se pismoukov, ki si želijo hoditi okrog v dolgih oblačilih in si želijo pozdravov ljudi na trgih, prvih sedežev v shodnicah in častnih mest na gostijah, ki vdovam požirajo hiše in hinavsko opravljajo dolge molitve; ti bodo strože sojeni.« Sedel je nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče denar vanjo. Mnogo bogatih je veliko vrglo. Prišla je tudi neka uboga vdova in je vrgla dva nôvčiča, to je en kvadrant. Tedaj je poklical k sebi svoje učence

in jim rekel: »Resnično, povem vam: Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico. Vsi so namreč vrgli od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela, vse, kar potrebuje za življenje.«

Duhovna spodbuda

Komentar Prve knjige kraljev 17,10-16; Ps 145; Heb 9,24-28; Mk 12,38-44

Prvo berilo in besedilo evangelija nam predstavljata dve ubogi vdovi: eno najbolj dramatičnih in težkih družbenih razmer v Elijevih in nato ponovno Jezusovih časih. Vdove kot ženske po možeh niso podedovale ničesar, niso se mogle vrniti v izvorno družino, ker so s poroko postale last moževe družine; družbeno niso imele nobene teže, saj jih ni varoval možki, ki bi jih zastopal in branil, niso bile svobodne

začeti novega življenja z drugim moškim, ki morda ni bil brat njihovega pokojnega moža, in pogosto so imele majhne otroke, ki so jih morale vzgajati in sami so bili v stiski, saj še ne morejo pridobiti sredstev za preživetje.

Vdove današnjih beril v celoti utelešajo to stanje in ni naključje, da jih sprašujeta in opazujeta prerok in Jezus, ki nam s svojim pogledom pričujeta svobodo od predsodkov in konvencij, globoko znamenje ljubezni in vere. Njuno čisto oko je med drugimi bliskovitimi liki videlo ti dve skoraj nevidni ženski, zavrženi s strani pravilno mislečih, pozornosti nevredni, a resnični osebi, bitji in hčere Očeta, ubogi in nesrečni, a hkrati odprti za potrebe drugih, pripravljeni deliti svoje uboštvo brez kalkulacij in obotavljanja. Na televiziji ali družbenih omrežjih pogosto beremo ali vidimo donatorske poteze slavnih ljudi, ki svoje darilo običajno pospremiijo z vidnimi medijskimi operacijami, ki jim povrnejo več kot darujejo in pritegnejo pozornost tako imenovanih »sledilcev«. Pogosto, ko sami sebi dajemo bolj ali manj na skrivaj upanje, da bodo drugi to videli ali vedeli za to, da bi pridobili njihovo občudovanje; pogosto pred donacijo skrbno preračunamo priložnosti z utemeljitvijo, da je dobro dajati v dobrodne namene, vendar ne smemo pri tem zapravljati, dajemo od viška in pri tem nismo nič prizadeti!!

In še več, od upravičencev pričakujemo hvaležnost in morda celo poslušnost po naših mislih in ne po njihovih zgodbah, željah, potrebah!! A vdove v berilih daleč presejajo zdravo pamet, ki ureja naša življenja, njihov spontan in nenaden odziv namreč narekuje srce in ne toliko preračunljivost, pač pa občutljivost za potrebe drugih.

Elijeva vdova se ne ozira na to, kdo je, ne zahteva ničesar, ampak se kljub svojemu obupu odzove popotnikovi prošnji tako, da porabi vse, kar ji je ostalo.

Vdova iz templja daje tisto malo, kar ima, ne da bi skrbela zase

Vdove nam pokažejo, da ni količina tista, ki naredi darilo, ampak velikodušnost brez preračunljivosti, ki naredi še tako malo dragoceno! Dve epizodi, ki sta se zgodili v zadnjih tednih in sta bili predmet različnih komentarjev na družbenih medijih in v časopisih, nas lahko spodbudita k razmišljanju v luči teh branj.

Duhovnik kustos svetišča Črne Madone iz Forna Alpigraie je obleko, posejano z zlatom in dragimi kamni, ki so jo verniki podarili kipu Marije, zamenjal s preprosto obleko, ki je bila po njegovem mnenju (upajmo, da tudi po mnenju mnogih drugih) primernejša za Marija iz evangelija; to je sprožilo proteste tako imenovanih vernikov, ki pogosto raje veliko darujejo za kip Madone kot pa revežem, ki jih srečujejo na poti! Drugo dejstvo pa se nanaša na družino migrantov, ki je kljub gostovanju v objektu, ko se jim je najmlajši sin končno uspel pridružiti, odšla, ne da bi komur koli povedala in seveda so se predvsem na družbenih omrežjih vsuli komentarji (in celo žaljivke) z očitki nehvaležnosti, zaničevanja gostoljubja, pretvarjanja!!

Kaj vemo o željah, cilju, strahu te družine!! Je bila pomoč darilo ali..... Jezus je s pozornim pogledom opazil ubogo vdovo, ni je sodil, ker morda ni nehala moliti, ni preziral majhne kapljice, ki jo je vlila v zaklad templja in, če pozorno preberemo začetek odlomka evangelija po Marku, je s prstom pokazal na redne obiskovalce templja, ki veliko časa preživijo pri molitvi oblečeni tako, da jih je jasno prepoznati, zasedajo prva mesta, kjer jih lahko vsak vidi in morda z izgovorom, da z darovanjem templju kradejo sredstva simboličnim vdovam revnih in nesrečnih!!!

Psalm nas spominja, kdo so Božji privilegirani ljudje in na naše presenečenje najdemo najbolj nesrečnega, najbolj odrinjenega, najbolj zaničevanega, a tudi Pravičnega, ki ga ljubi: pravičen je tisti, ki mu je mar za dobro drugih.